

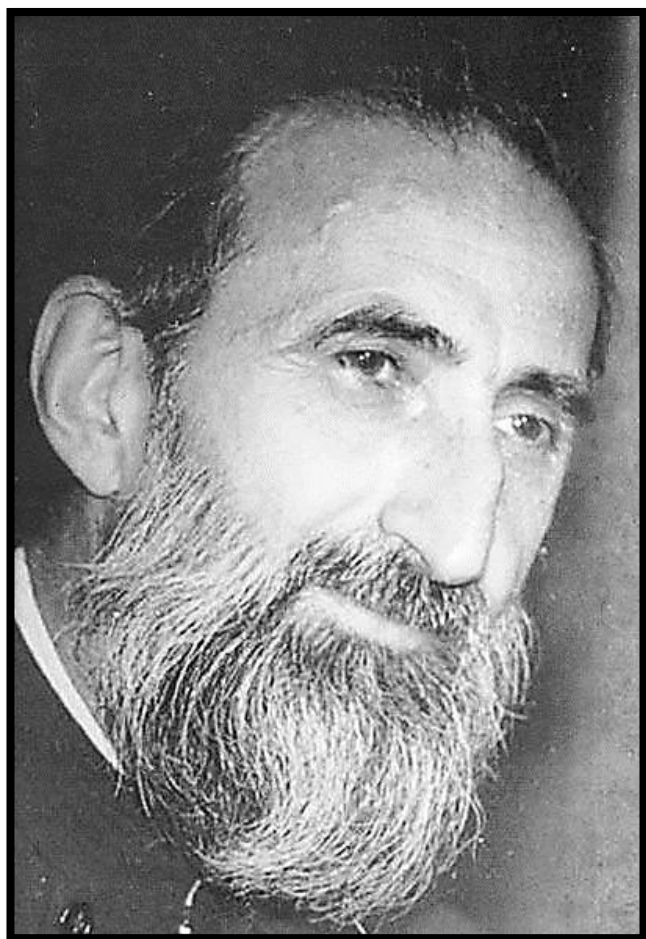

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De va lăsa omul voia și cugetele sale și va face voia și cugetul lui Dumnezeu, pentru acela în lumea toată nu se va găsi nici loc, nici lucru care să-i împiedice mântuirea.
(Sfântul Petru Damaschin)

Nr. **208** / 16 aprilie 2017

**PĂRINTELE
CONSTANTIN
VOICESCU**

1924-1997

PAȘTILE ÎN ÎNCHISOARE

Am suferit trei perioade de detenție. În prima, 1942 – 1943, la Pitești, aveam viață “frumoasă”: puteam citi cărți, Biblia, exista și o capelă. Slujba Învierii a fost săvârșită de către preotul închisorii, într-o cameră-capelă. În a doua detenție, primul Paști a fost la Jilava, la Reduit, camera 9 – 12. Era în primăvara lui 1949. Și atunci, chiar dacă era o perioadă mai aspră, circula Noul Testament. Eram student la Facultatea de Științe, secția Geografie. La început am putut rezista și datorită puternicei influențe duhovnicești a Părintelui Toma Chiricuță, de la biserica Zlătari. Acesta puna mare accent pe Înviere, de aceea în închisoare m-am aplecat mai mult asupra acestei învățături de căpătâi. Eram cu doi preoți în detenție: unul macedonean, Nicolae Levu, celălalt moldovean, ortodocși amândoi.

De altfel, în cei 12 ani cât am fost închis, peste tot am întâlnit numai

preoți ortodocși – și, aceștia foarte mulți. Uniții fuseseră izolați la Sighet. La Jilava, în 1949, administrația ne-a dat la masa de prânz, de Paști, un hârdău cu o zeamă de coji de cartofi cu nisip. “Na, bandiților, să simțiți și voi că e Paști!” Totuși, bucurie curată a fost atunci pentru că, nu știu cum, dar cineva a găsit, într-un colțișor... urme de coji de ouă roșii. De la vreun gardian, probabil. Era bucurie mare pentru că făceam legătura în felul acesta cu sărbătoarea de “afară”...

Sursa: marturisorii.ro

SFÂNTUL IOAN IACOB HOZEVITUL

1913 - 1960

BOALA CEA MOLIPSITOARE A CLEVETIRII

Căutând prin cărți un leac pentru năravul meu de a cleveti am aflat acest Canon al Sfântului Vasile și m-am înfricoșat. Deci, îl pun aici ca o pecete pentru cuvântul ce vreau să scriu despre „Boala cea molipsitoare a clevetirii.”

„Pre cel ce clevetește în ascuns pe vecinul său pre acela am gonit.” (zice Sfântul Proroc David, Ps.100, st.6)

Clevetirea este vorbirea de rău împotriva fratelui, nefiind el de față, cu scopul de a-l ponegri măcar de sunt și adevărate cele spuse (după cuvântul Sfântul Vasile cel Mare).

Clevetirea este o fărădelege și o mare nedreptate pe care o facem împotriva aproapelui.

Porunca dumnezeiască spune: *„Să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine!”* Deci noi dacă vorbim de rău pe fratele nostru de aceeași credință, oare mai putem zice că iubim pe aproapele nostru?

Însă unii dintre noi poate vor căuta să se îndrepteze zicând:

„Dacă spun ce este adevărat, oare fac vreo nedreptate cuiva? Cu asta doară nu răpesc nici averea nici dregătoria nimănui. Nu am gând rău ca să-i fac vătămare, când vorbesc de cineva. Dimpotrivă, eu caut să-l folosesc, arătându-i neputințele și lipsurile, cu durere de inimă!” Cam așa caută să se apere cei cari clevetesc pe frații și pe vecinii lor.

Dar iată ce ne spun Sfinții Părinți pentru asta: Când zugrăvești către alții greșalele fratelui tău, pricinuiesti o pagubă negrăit de mare, chiar dacă spui adevărul și chiar când faci aceasta frățește, din compătimire, fără să ai scop ai face vreo vătămare.

Să știm totdeauna că vădind noi păcatele sau neputințele fratelui nostru, prin aceasta noi ponegrim cinstea și numele cel bun al lui. Și după cuvântul Sfintei Scripturi: *„Numele bun este mai presus decât multă bogăție”*. (Paremii. cap.22 vers.1 Solomon).

Dacă neputințele celui clevetit n-au fost cunoscute de alții, atunci prin vorbele clevetitorului se scot la arătare (se vădesc) făcându-se necinstire fratelui și sminteală celor cari aud.

Iar dacă acele păcate sau neputințe au fost cunoscute și de alții mai înainte, acum prin limba clevetitorului se înnoiesc în mintea altora și se întăresc spre mai multă încredințare.

Iată deci cum se jefuiește cinstea fratelui (care este cea mai scumpă avere) și se întinează auzul celor mulți. Cum poți să mai zici că nu-i faci nici o pagubă prin clevetire?

„Gura ta a înmulțit răutatea și buzele tale au împletit vicleșuguri, șezând ai clevetit împotriva fratelui tău și ai pus sminteală împotriva fiului maicii tale (care este Sfânta Biserică). La ziua judecății te voi mostra și voi pune înaintea feței tale păcatele tale!” (Psalm 49, 20-22).

„Deșarte au grăit fieștecare către vecinul său ... pierde-va Domnul toate cele viclene, limba cea mare grăitoare.” (Psalm 49, 19-20).

În Cartea cea către Romani, Sfântul Apostol Pavel zice: *„Fără de răspuns ești o, omule, oricine ești tu care judeci pe altul!”* (cap.2, vers.1).

Sfântul Apostol Iacob, Fratele Domnului ne învață, zicând: *„Nu vă clevetiți unul pe altul, fraților, cel care vorbește împotriva fratelui său, judecă pe fratele său, acela vorbește împotriva Legii și judecă Legea”*. Sfântul Ioan Gură de Aur zice: *„Cel care clevetește pe vecinul său, acela a mâncat carnea fratelui său!”*

Sfântul Nectarie (Mitropolitul Pentapolei) spune că: *„Precum ucigașul răpește viața omului, tot asemenea și cel care clevetește, răpește*

cinstea, deci amândoi sunt ucigași de oameni”.

Iar Sfântul Vasile cel Mare socotește că este vrednic de afurisenie atât cel care clevetește, cât și cel care ascultă clevetirea fără mustrare.

Căci zice Domnul la Sfânta Evanghelie: *„Amin zic vouă, devreme ce ați făcut așa la unul din acești frați ai Mei, Mie mi-ați făcut”* (Matei, 25-40).

Mulți dintre creștini și mai ales partea femeiască nu socotesc întru nimica năravul clevetirii și nici nu caută să se mărturisească. Pentru ei clevetirea este un motiv de distracție și cei cari au talent la clevetire sunt mai bine văzuți la petreceri și la adunări.

Milostivul Dumnezeu să ne izbăvească pe toți de asemenea boală molipsitoare, căci dacă socotim mai bine, vedem că prin năravul clevetirii se defaimă toate evangheliceștile porunci și anume iată pentru ce:

Porunca dragostei creștinești cuprinde în sine celelalte porunci dumnezeiești. Căci însuși Domnul a zis: *„Pe aceste două porunci se sprijină toată Legea și Proorocii”* (Matei, 22-40). Și aceste două porunci sunt poruncile dragostei către Dumnezeu și către aproapele. Iar cel care clevetește este vădit lucru că nu are dragoste frățească.

Cum poate să zică cineva că iubește pe aproapele său, când el defaimă și nedreptățește pe fratele său prin clevetire mincinoasă?

„Așa dară să nu judecăm unul pe altul, ci gândiți-vă mai bine să nu dați fratelui pricină de poticnire și de

sminteală!" (zice Sfântul Apostol Pavel, în cartea cea către Romani, 13-3).

Dacă cel care ieri a greșit, astăzi s-a pocăit și s-a îndreptat înaintea lui Dumnezeu, atunci oare, ce răspuns vom da la judecată pentru necinstea și sminteala pe care o facem prin clevetirea celui nevinovat (căci tot cel care s-a pocăit, nevinovat este înaintea lui Dumnezeu).

Dacă Sfântul Vasile cel Mare hotărăște să se afurisească persoana care clevetește precum și cea care se îndulcește de clevetire (fără mustrare) putem înțelege din asta cât de mare osândă își agonisesc cei care ponegresc pe Slujitorii Bisericii și pe monahi, cari și-au închinat viața lui Dumnezeu! Unii ca aceștia cad sub afurisenie de sute de ori, fără să-și dea seama.

De nu vor căuta să ceară iertăciune și dezlegare de la clericii pe care i-au ponegrit, atunci mântuirea lor e în mare primejdie.

Căci de unde știu ei dacă Arhiereul sau Preotul clevetit nu rostește cuvintele de legătură împotriva lor?

Pentru aceasta trebuie să avem mare pază de a nu cleveti pe cei sfințiți și pe cei afierosiți lui Dumnezeu prin cinul călugăresc, căci eu am cunoscut persoane care aveau talentul clevetirii mai ales împotriva persoanelor sfințite și au ajuns la urmă vânatul vrășmașului. Au venit întru așa de mare orbire, încât și-au pierdut mintea, iar unii s-au lepădat și de Sfânta Credință.

Iată care sunt roadele clevetirii în viața aceasta și Dumnezeu știe ce fel de osândă îi așteaptă dincolo, de care să ne izbăvească Bunul Dumnezeu pe toți. Amin.

Sursa: **Sfântul Ioan Iacob Hozevitul**, *Din Ierihon către Sion, trecerea de la pământ la cer*, Editura Jerusalem, 1999

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>17 aprilie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfintele Paști</i>
Marti <i>18 aprilie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfintele Paști</i>
Vineri <i>21 aprilie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Izvorul Tămăduirii</i>
Duminică <i>23 aprilie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a 2-a după Paști a Sfântului Apostol Toma</i> → <i>Sfântul Mare Mucenic Gheorghe</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro